

7

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení
je větší než veškeré zlo,
z něhož by člověk mohl mít strach.*

Jan Pavel II.

Úvodní slovo

V souvislosti se zahájením pastýřské cesty Svatého otce po Latinské Americe se „zprávou dne“ v našich médiích celkem podle očekávání stalo sdělení, že papež dostal speciální sombrero, a na Kubě že vypustí krokodýla. Pokud se ovšem někdo zajímal o nějaké myšlenky či poselství, musel si vystačit s prohlášeními už také standardní sestavy pro-potratových aktivistů, lesbických demonstrantek a zastánců „zodpovědné lásky“ (rozuměj té s kondomem). Zřetelnou propast mezi množstvím lidí s papežem

souhlasících a naprostou menšinou těch druhých pak média bez zábran „jánošíkovsky“ dorovnávala štědrostí ohledně prostoru poskytovaného papežovým odpůrcům.

Opravdu těžko posoudit, zda tak mnozí lidé naší doby už nenávratně ztratili i tu nejmenší schopnost vnímat vznešenost ideálu, krásu čistoty a důstojnost sebevlády. Spíše někdy vzniká dojem, že tou nejvyšší touhou lidstva je co nejdříve pohřbít všechno, čím se člověk až dosud odlišoval od zvířete, především pak vyvolení Božího dítěte.

A bylo by to věru zdrcující úvodní slovo, kdyby takto mělo zůstat pouze

jakýmsi pomyslným nekrologem našeho lidství. Jenže právě před touto skličující hrobní slují máme my všichni už brzy zaslechnout ono šokující: Není zde - byl vzkříšen - i vy se s ním setkáte ... !

Přeji tedy všem, aby ta nečekaná a omračující radost ze vzkříšení rozptýlila všechny tísně i smutky našeho ubohého světa!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **V pátek 13. dubna 2012** se bude v našem kostele konat jeden z koncertů 21. ročníku Velikonočního festivalu duchovní hudby. Vystoupí soubor Musica florea s dirigentem Markem Štrynclem, zazní skladby autorů II. poloviny 17. století (Biber, Vejvanovský a Rittler). Program celého festivalu je k dispozici na plakátech a velkoplošných reklamách, vstupenky jsou v obvyklých předprodejích. Upozorňujeme účastníky večerní mše svaté, že kvůli organizaci koncertu **bude kostel ihned po skončení bohoslužby uzavřen!**

• Ve dnech 29. 6. – 1. 7. 2012 se uskuteční v přírodním areálu kláštera

Rosa coeli v Dolních Kounicích první ročník křesťanského hudebního festivalu Kefasfest. Podrobnosti najdete na www.kefasfest.cz.

• **Tradiční farní pouť na Vranov** proběhne v úterý 8. 5. 2012. Sraz pro pěší bude v Útěchově na konečné v 9 hodin. V 11 hodin pojedete od Bohémy autobus pro méně pohyblivé farnice a farníky.

Mše svatá bude ve Vranovském kostele ve 12 hodin. Po mši svaté bude na zahradě a v jídelně duchovního centra tradiční pohoštění z donesených zásob.

• **3. tomáškovská OLDIES PARTY** bude v pátek 13. dubna 2012 v 19.00 hodin ve Svatovavříneckém dvoře v Řečkovicích (vedle kostela), Palackého nám. 9 (www.tukan.cz). Písničky z našeho či vašeho mládí k tanci i poslechu, malé pohoštění (uzené koleno, obložené mísy). Vstupenky za 100,- Kč u Anny Voříškové. Podrobnosti na vývěsce. Dotazy:

voriskovaanna@seznam.cz

tel. 774 624 212.

Prosba o pomoc při úklidu kostela

O úklid našeho kostela se starají dvě skupiny farníků. Jedna uklízí v pondělí po ranní mši sv. a druhá

v pondělí po večerní mši sv. Každá skupina uklízí jednou za 14 dní. V obou skupinách nám ale chybí pomocné ruce - je nás málo. Prosíme, přijďte nám pomoci. Rádi mezi sebe přijmeme každého, kdo by mohl pravidelně každých 14 dní přiložit ruce k dílu. Je to práce maximálně na hodinu.

Nejbližší ranní úklid bude v pondělí 2. 4. v 7. 30 hodin a nejbližší večerní úklid bude v pondělí 23. 4. v 18 hodin.

*Za všechny uklízeče děkuje
a na spolupráci se těší kostelník*

Z farní charity

Vážený přátelé!

Toto 7. číslo Tomáška budete mít k dispozici na Květnou neděli, tedy na začátku Svatého týdne.

Přejeme vám, abyste se dokázali v těchto dnech odpoutat od neutěšené reality současného světa a atmosféry v civilním životě a ponořili se do velkého tajemství utrpení a smrti našeho Pána a se srdcem překypujícím radostí a láskou oslavili jeho Zmrtvýchvstání.

CO NOVÉHO VE FARNÍ CHARITĚ

Doporučujeme vaší pozornosti již v minulém čísle Tomáška (z 26. února 2012) uvedené podrobné a vyčerpávající informace o bazaru BALTAZAR na Václavské 6. K údajům

tam publikovaným doplňujeme, že na dané adrese najdete halu naplněnou velkým množstvím použitého textilu, bot, kuchyňských potřeb, skla atd. Vše je přehledně uspořádáno a popsáno s uvedením vpravdě symbolické ceny. Můžete tam darovat nepotřebné věci v dobrém stavu, případně tam najít i něco, co by se vám mohlo hodit.

JEŠTĚ NĚCO O PENĚZÍCH

Díky vaší štědrosti jsme mohli opět přispět na charitativní účely a 14. března 2012 jsme zaslali

Sdružení pěstounských rodin na projekt Dům na půli cesty	3 000 Kč
Na hloubení studní k získání pitné vody na Haiti	3 000 Kč
Likvidaci Lepry na nákup léků pro malomocné	3 000 Kč

OCH Brno jsme 19. března 2012 předali

Pro Noclehárnu pro bezdomovce	3 000 Kč
Pro Denní centrum pro bezdomovce	3 000 Kč
Pro Azylový dům pro bezdomovce	3 000 Kč
Pro Ošetřovatelskou službu OCH Brno	3 000 Kč

Moc děkujeme za vaši štědrost a důvěru. Díky! Díky!! Díky!!!

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

*Buďte rozhodní a udatného srdce,
všichni, kdo čekáte na Hospodina.*

Ž 31,25

Když se někdy zadíváme na jednotlivé události našeho života, zdá se nám, že nemají smysl, že v nich není nic pozitivního a že nám škodí. Zcela jinak hodnotíme takové události s odstupem času anebo za jiných životních okolností. Tehdy najednou chápeme, že to, co se nám zdálo zbytečné a škodlivé, nám ve skutečnosti prospělo. My si uvědomujeme, že náš bezprostřední pohled může být ovlivněný okolnostmi, tím, co jsme právě prožívali a co určovalo úhel pohledu. My si máme uvědomit omezenost našeho lidského poznání a skutečnost, že nevidíme všechny souvislosti a možné důsledky. Máme být v hodnocení událostí opatrní a pokorní, plně důvěřovat Božímu působení. Když ho dopustí, jistě dá dost sil a pomoci, abychom byli schopní všechno prožít dobře a k našemu prospěchu. Musíme se naučit důvěřovat Bohu i když se nám všechno zdá být jinačí, než si přejeme. On zná smysl všeho, co

prožíváme a my to zcela jistě poznáme později. V této době je to zkouška naší trpělivosti a důvěry v Boha. Když se budeme snažit prožít tuto zkoušku dobře, jistě nám neuškodí, ale prospěje.

Můžeme si v takové chvíli vzpomenout na světce, které známe a uvědomit si, jak oni svůj život prožívali a jak se vyrovnávali se situacemi, které pro ně byly těžké. Oni pro nás mohou být vzory, které ukazují, jak máme jednat my a současně i přímluvci, kteří nám vyprošují účinnou pomoc, abychom i my byli schopní správně prožít všechno, co nás v životě potká.

Musíme také prosit Boha o světlo poznání smyslu všeho, co prožíváme a o sílu, abychom byli schopní prožít všechno dobře. Pouze s našimi vlastními silami na to nestačíme, ale s Boží pomocí jsme schopni správně prožít všechno, co nám život přinese. I když se nám lidem zdá nějaká situace zcela beznadějná, máme si uvědomit, že Bůh má nepřeberné množství možností k dosažení cíle, kterého chce dosáhnout.

Čím bude naše důvěra v Boha větší, tím snadněji prožijeme svůj život a prospějeme i druhým.

o. J. Šik

Životní jubileum mukla A0 27230

Před několika dny oslavil náš farník **pan Ivan Kania** osmdesát let svého života. Za naši farnost Ti gratuluji. Přeji Ti a vyprošuji další požehnaná léta.

Ivan Václav Tomáš Kania se narodil 5.3.1932 ve Slezské Ostravě rodičům Jindřichovi a Martě roz. Holubové jako čtvrté z devíti dětí. Otec Jindřich završil svoji kariéru důlního inženýra jako báňský hejtmán se sídlem v Brně, kam se rodina přestěhovala v roce 1946 z Prahy. Zde také Ivan pokračoval ve studiu na klasičtém gymnáziu.

Týden před maturitou (r. 1951) mu bylo sděleno ředitelstvím školy, že není k závěrečné zkoušce připuštěn. Důvod: nezapojení se do mládežnické organizace ČSM (Československý svaz mládeže). Aby si zajistil existenci, nastoupil ještě s několika stejně postiženými spolužáky do továrny (1. brněnské strojírny), kde pracoval jako zaučený soustružník. Po roce byl povolán k výkonu prezenční vojenské služby k 53. PTP (Pomocné technické prapory – vojenský pracovní útvar beze zbraně). Týden před skončením vojny v Ostravě – Karvině byl zatčen za činnost ve Studentské katolické akci (SKA) a posléze odsouzen pro

trestný čin velezrady na šest roků. Obžaloba mu kladla za vinu, že: „se stal z podnětu pátera Razíka aktivním členem protistátní organizace SKA ... a spolčil se k pokusu zničit a rozvrátit lidově demokratické zřízení, jejímž cílem bylo odvrátit věřící od ideologie socialistické a získat mladé lidi pro křesťanství.“ Prošel věznicemi Cejl, Pankrác, Ruzyně, Leopoldov, pracoval čtyři roky v jáchymovských uranových dolech. Propuštěn byl na amnestii z Leopoldova v květnu r. 1960.

Po návratu z vězení mu úředník na pracovním úřadě, kde se měli propuštěnci do týdne hlásit, řekl, že s takovým posudkem, jaký mu vystavila vězeňská správa, má naději snad jen ve stavebnictví nebo v hornictví. Nakonec byl přijat jako soustružník do dílen geologického průzkumu, který tehdy hledal inzerátem „mladého hochy po vyučení“. V r. 1966 mu ministerstvo školství povolilo odmaturovat (po 15 letech). Rok poté, kdy politické poměry se uvolňovaly, byl přijat k externímu studiu na katedře filozofie a logiky. Studium ukončil doktorátem (PhDr.), navzdory odporu některých stranických kádrů fakulty. Spatřuje v tom jeden z velkých paradoxů té doby. Na jedné straně absolutní nemožnost vycestovat na západ, v jednu dobu i do NDR, a na

straně druhé jistá benevolentnost vzhledem ke studiu. Soustružníkem zůstal až do svého odchodu do důchodu.

Co o něm možná nevíte:

- Nemá televizi.
- Je abstinent – nikdy nebyl opilý.
- Aktivně sportoval – atletika, cyklistika. Na kole jezdí dodnes.
- V roce 1969 vyhodnocen jako nejlepší pracovník rezortu.
- U sv. Tomáše působí s přestávkami již od konce 40. let dodnes jako ministrant a lektor.
- V 70. letech, v rámci skryté církve, se angažuje v ustánování malých modlitebních společenství, která se počátkem osmdesátých let převážně formovala idejemi charismatické obnovy. Po r. 1990 se již Charismatické obnově věnuje naplno.
- Od roku 1990 je členem komunity Emmanuel.
- V roce 1992 odevzdává v Paray-le-Monial svůj život Pánu slavnostním doživotním zasvěcením v duchu evangelních rad chudoby, čistoty a poslušnosti – stává se zasvěceným bratrem komunity Emmanuel.
- Kromě služeb v rámci farnosti a komunity pracuje osmý rok jako dobrovolník v hospici sester Alžbětinek.

ROZHOVOR

Ivane, netajíš se tím, že víra v Boha byla a je pro tvůj život stěžejní - co konkrétně pro tebe znamená?

Máš naprostou pravdu. Je alfou a omegou mého života, určuje jeho hodnotový řád, dává mu nezastupitelný smysl. Jsem si jist tím, víra křesťana nemůže být pouze jeho soukromou záležitostí. Jistě má i svůj vnitřní rozměr – odpověď na Boží sebeodevzdání svým odevzdáním, ale k tomu i dimenzi osobního svědectví – tedy misijní. Ježíšova poslední slova: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15), nepatří pouze učedníkům, ale všem pokřtěným. Čím jsem starší,

tím více mi dochází, že Pán po mně chce jediné: být živým znamením jeho přítomnosti ve světě.

Co ti kriminál vzal a co ti naopak dal?

Nebyl to jen kriminál, ale i dva roky pracovních táborů, které mu předcházely. Stručně a čistě lidsky řečeno, vzal mi nejlepší léta mého života. Vrátil jsem se v 28 letech, spolužáci měli po studiích, budovali si existenci, já jsem začínal od nuly jako takřka nekvalifikovaný dělník. Získal jsem však neskonale víc. Mohl jsem veřejně vyznat svou víru v „hvězdné hodině“ mého života, což sebou neslo doživotní následky. Uvědomuji si, že jsem mohl projít jakousi vnitřní katarzí v dosud pro mě netušených podmínkách bolševických lágrů a věznic. Postupně jsem se zbavoval falešných představ o sobě, poznával rozdíl mezi ideologií a žitou vírou, docházelo mi, že mne Pán volá k zasvěcenému životu. Živá soucítící církev stejně smýšlejících muklů se mi stala vzorem pohotovosti „nést v lásce břemena druhých“. Právě v nich jsem se setkával s Boží láskou, dopomohli mi pochopit, že můj život má cenu před Boží tváří jen tehdy, překročím-li práh vlastního sobectví.

Kdo, anebo co mělo lví podíl na tvé životní formaci?

Naprosto jednoznačně harmonická rodina, v níž jsem vyrůstal. Živá,

neokázalá víra mých rodičů, jejich věrnost, zásadovost a vzájemná láska nám byla vzorem. K osobnostní formaci přispěl skauting, SKA a zcela zásadním způsobem přímá i nepřímá perzekuce tehdejšího režimu. Duchovní formaci jsem nasával v malých společenstvích modlitby, ze spirituality a praxe charismatické obnovy, vyúsťující pro mne v 90. letech povoláním do komunity Emmanuel. Ta dala zcela konkrétní podobu mému vnitřnímu i vnějšímu životu nárokem adorace – soucítění – evangelizace, jako nezbytného základu života z víry.

Co bys změnil, kdybys mohl?

Za totality se mnohé z činností skryté církve muselo tajit, a to bezpodmínečně. Já jsem tuto zásadu dodržel, čímž jsem jistě velmi zraňoval své rodiče, kteří snad mnohé tušili. Co již také nemohu změnit, je odvděčit se jim za vše, co mi dali a pro mne vytrpěli.

Děkuji za rozhovor.

Poznámka: svědectví Ivana Kaniie o životě z víry v totalitním režimu najdete na www.emmanuel.cz/kania

Sestavil a rozhovor vedl Ivo Sperát

Emmanuel School of Mission - Řím

Všechny Vás po uplynulém měsíci znovu srdečně zdravím z již velice jarního Říma.

Příroda se tu probouzí do kvetoucích stromů, trávníky jsou posety sedmikráskami, slunce nabývá síly a nám ubývá vrstev oblečení ☺.

Posledně jsem Vám psala, že se chystáme do Paray-le-Monial na zimní fórum pro mládež, proto bych chtěla napsat, jak to všechno proběhlo.

Byl to jeden z nejkrásnějších výjezdů tím, že jsme se tak opravdu setkali s našimi drahými ESM studenty z Altöttingu a Paray-le-Monial. Bylo to jako setkání rodiny. Tři dny předprogramu, před samotným „winter“ fórem, nás velice daly dohromady. První večer byl seznamovací. Každá škola měla připraven malý výstup, něco jako písničku, krátkou skeč či videoklip. Proto jsme mohli trochu více nahlédnout do jejich stylu života, aktivit, denního programu, a také se zasmát. Druhý den byla zrovna Popeleční středa. Tento den jsme strávili v tichu a ve společném půstu. V průběhu tří dnů jsme slyšeli zajímavé povídání o tom, co skrývá městečko Paray-le-Monial ... Něco o životech Markéty Marie Alacoque, Claude la

Columbiere (zpovědníka Markéty) a Pierra Goursata (zakladatele komunity Emmanuel). Samotné setkání mládeže bylo z našeho voluntérského pohledu velice vydařené, přijelo přes 2 000 mladých, převážně z Francie. Téma celého setkání bylo přátelství. Jak přátelství lidské, tak i přátelství s Ježíšem, který je naším největším přítelem. Bylo to pro mě poprvé, kdy jsem mohla na takové velké akci sloužit. To přinášelo velkou zodpovědnost za všechny, kteří přišli načerpat. A o to ještě větší radost! Skoro až se slzičkami v očích jsme se rozloučili s naší ESM „rodinou“ a rozprchli jsme se do světa dál rozdávat radostnou zvěst.

O víkendu (10. - 11. 3.) jsme se vydali s naším „spolčem“ (já, Mazel, Rebecca, Benedicte and Marthe) do Neapole. První den jsme měli možnost navštívit Pompeje, starobylé městečko, které bylo pokryto lávou po výbuchu sopky Vesuv. Pozůstalé domy, malby na stěnách, lázně, kamenné silnice, lidské skulptury ... to všechno bylo velice působivé! Být na místě, kde lidé žili přibližně za doby Krista, bylo velice zvláštní. Z celého městečka dýchal takový ponurý pocit ... jak se asi tito lidé, co tu zahynuli, museli cítit ...

Neděli jsme strávili v centru Neapole, udělali jsme si procházku směrem k mořskému pobřeží, kde byl nádherný hrad, načerpali jsme trochu mořského vzduchu a otestovali, jestli

to je opravdu moře a vydali se na vlakové nádraží. Ještě před odjezdem jsme si koupili neapolskou pizzu a speciální neapolské sladké pečivo.

Tak to by bylo trošku o tom, co jsme za poslední měsíc podnikali. A teď, v této kvapem běžící postní době, se již s plným nasazením připravujeme na Velikonoce. Budeme mít na starost velikonoční liturgii. Bude tu speciální již tradiční „Easter triduum“ pro mládež, které máme za úkol organizovat. Také nacvičujeme hranou křížovou cestu na Velký pátek, která se bude konat na Vatikánském náměstí. Moje role je Veronika. Modlím se, abych se dokázala touto rolí opravdu vžít do situace, která sice byla před 2000 lety, však je stále živá a nesmírně důležitá!

Na Květnou neděli máme vzácnou příležitost jít v palmovém průvodu a slavit tuto mši svatou se Svatým Otcem v jeho blízkosti.

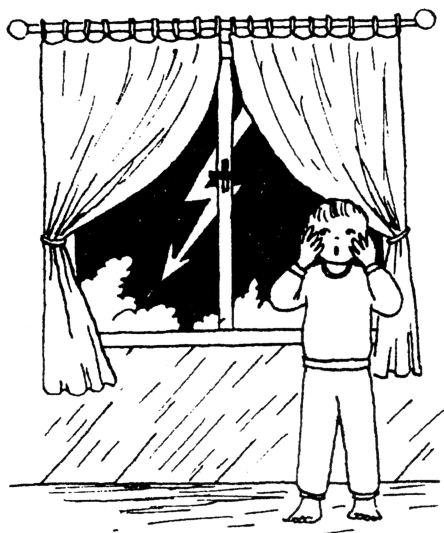
Jako poslední věc bych vám chtěla sdělit, že mé druhé prázdniny, hned po Velikonocích se chystám strávit v Krakově u Božího milosrdenství. Budeme tam právě i na onu slavnost, tak na vás budu všechny moc pamatovat. Ať se vám daří žít naplno v postní době, ať jsou vaše srdce dobře připravená na Ježíšovo radostné vzkříšení, které nás zároveň křísí k věčnému životu!

S láskou a modlitbou, Klára Voříšková

Povídka

Druháci vyplňují v náboženství pracovní list. Za slovy: „Pane Ježíši, dobře víš, že se bojím...“ mají doplnit, z čeho mají strach. Text pak pokračuje: „Prosím tě, pomoz mi. Věřím, že jsi stále se mnou.“ Pro většinu to není nic těžkého. Objevují se „válka, tma, bouřka, tsunami a několikrát konec světa.“ Inu, i děti jsou „dobře“ informovány. Paní učitelka všechny pochválí, i Tomáška, který doplnil (jistě zcela pravdivě): „... že se bojím domácích úkolů.“ „Ano, Tome, i v těchto těžkých a krušných chvílích je Pán Bůh s tebou a je dobré se k Němu obrátit v modlitbě.“

Jen Markétka sedí a krabatí čelo: „Ale já fakt nevím, čeho se bojím.“ Paní učitelka jí to docela věří. Už v první třídě ji tahle drobná holčička notně překvapila, když jednou rozhořčeně vběhla do třídy: „Paní učitelko, Kuba a Honza se mi smějou, že věřím v Pána Boha a taky o něm mluví sprostě!“ Zmínění hoši jsou asi tak o hlavu větší, sprostě mluví pořád a taky se rádi občas poperou.

*Pane Ježíši, dobře víš,
že se bojím pokušení a zlosti
Prosím tě, pomoz mi.
Věřím, že jsi stále
se mnou.*

Než paní katechetka stačí zareagovat, Markétka pokračuje: „Tak jsem si sedla do lavice, udělala kříž a začala se za ně modlit a oni se mi smáli ještě víc!“ Markétčini rodiče nechodí do kostela, pro děvčátko je všechno nové a bere to náramně vážně. „To jsi udělala to nejlepší, cos mohla, ale víš někdy stačí pomodlit se v duchu – i kříž můžeš udělat jen v duchu.“

A paní katechetka jemně vysvětluje, že klukům nikdy nikdo nic neřekl o dobrém Bohu Stvořiteli... malá jí však skočí do řeči: „Ale já jim o něm povídám každý den!“ Nastává další vysvětlování, na jehož konci Markétka (byť nevypadá příliš přesvědčeně) slibuje, že s evangelizací pár let počká. Tak čeho se tahle kurážná holčička může bát, když dle slov maminky, postrádá i základní pud sebezáchovy, když frčí na lyžích, skáče do sena či loží po skálách. A u babičky na

venkově jde klidně za tmy hledat zatoulané koťátko.

Konečně se Markétka usměje a píše. Přiběhne hrdě k paní učitelce a za slovy: ... že se bojím ... stojí drobným dětským písmem napsáno POKUŠENÍ Z ZLOSTI. „Teda Markétko, ty jsi naprosto přesně vystihla, čeho se my lidé musíme nejvíc bát,“ paní učitelka má chuť vlepit malé pusku, ale ví, že cáčorka uvítá spíš přátelskou herdu do zad, a tak jí jednu udělí.

Tentokrát má o čem přemýšlet paní katechetka. Když se sedmiletý prcek bojí pokušení, máme z něho strach my – nácti, -ceti, -sátiletí? A co konkrétně ohrožuje nejvíce mě? Paní učitelka si musí přiznat, že u ní je to pokušení vlašnosti, vlašné víry, která odsouvá Pána Boha až někam do pozadí každodenních starostí.

Začíná Svatý týden, blíží se Velikonoční svátky – slavnost zmrtvýchvstání a vykoupení. Svátky plné radosti a vděčnosti za dar nového života. Velikonoční radost by měla být nedílnou a stálou součástí života každého křesťana. Nakolik ale prostoupí naše dny, závisí jen a jen na nás. Každému hrozí pokušení, že se vrátíme do zaběhnutých kolejí, kde se otázka KÝM JE PRO MĚ BŮH? ztrácí v uspěchaném světě.

Paní učitelka se už moc těší na Boží hod Velikonoční, až zazní jásavé Aleluja a dává si předsevzetí, že ke své nedlouhé každodenní modlitbě přidá prosbu: OCHRANĚ MĚ, PANE, PŘED POKUŠENÍM VLAŽNOSTI.

Marie Sojka Veselá

Křížová cesta rodin - Ořešín 2012

V neděli 25. března jsme se zúčastnili křížové cesty pro rodiny v Ořešíně. V slunečném odpoledni jsme se shromáždili na louce u ranče a každá rodina nejprve napsala svoje prosby na kus papírku, které jsme pak společně symbolicky přibili na kříž. V jeho nesení se pak děti

střídaly, stejně jako jsme se dělili o čtení jednotlivých zastavení.

Při putování jarní přírodou byly pro děti nachystány četné aktivity, např. si každé vyrábělo svůj osobní křížek nebo byly na jednom místě na stromech umístěny fotky s texty, u kterých se rodiny mohly postupně pomodlit nad různými - nejen dětskými trápeními (posměch, osamění, hlad...). Na ohništi pak byly ve finále naše prosby obětovány v rozdělaném ohýnku.

Nejenže jsme prožili krásný den v přírodě s našimi blízkými a milými přáteli spojeni v modlitbě a družném rozhovoru, ale došli jsme i k těmto závěrům:

1. Kříž z klacíčků se může pěkně zapíchnout do oka.
2. Od desátého zastavení děti procítěně trpí s Ježíšem - nožičky bolí, slunce oslepuje, vůle skomírá.
3. U modlitby vyhládne - pořádná svačina nutností.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na perfektní organizaci, a již teď se těšíme na příští rok.

Milena Alday Delgado

Křížová cesta rodin - Ořešín 2012

Foto Jan Sypták

Volby do farní a ekonomické rady farnosti na funkční období 2012 -2017

S koncem kalendářního roku se uzavřelo funkční období stávající ekonomické i farní rady, která proto na svém posledním zasedání 15. 3. 2012 vyhlásila na neděli 29. dubna 2012 volby do farní rady pro příští volební období v letech 2012 - 2017.

K tomu je zapotřebí shromáždit nominace těch farníků, kteří budou ve volbách kandidovat. Na další straně v tomto čísle Tomáška najdete lístek k odstřížení, na němž můžete navrhnout jména vhodných kandidátů. Pro volby můžete navrhnout kteréhokoliv farníka (jednoho i více, nejvíce však šest jmen) staršího 18 let. Za farníka je považován ten, kdo se pravidelně účastní bohoslužeb v kostele sv. Tomáše. Přijímají se pouze návrhy podané na formuláři otištěném v tomto čísle Tomáška. Lístek není nutno podepisovat. Návrhy lze odevzdat do schránky v kapli u sakristie nejpozději o velikonoční neděli 8. dubna 2012.

Kromě farní rady musí být následně jmenována také nová ekonomická rada farnosti. Tuto jmenuje farář, může se přitom opírat o návrhy vzešlé z farnosti. Proto na výše zmíněném nominačním lístku najdete také jeden řádek pro možnost navrhnout vhodného kandidáta do ekonomické rady farnosti. Lze navrhopvat i toho, kdo byl zároveň nominován pro volby do farní rady.

Závěrem prosíme: Dotažte se nejprve těch, které hodláte nominovat, zda svou kandidaturu sami zásadně nevylučují. Usnadníte tak práci volební komisi, která musí každou kandidaturu jednotlivě ověřit.

NOMINAČNÍ LÍSTEK PRO VOLBY DO FARNÍ A EKONOMICKÉ RADY
FARNOSTI U KOSTELA SV. TOMÁŠE V BRNĚ PRO OBDOBÍ 2012 – 2017

.....
Pro volby do farní rady farnosti u kostela sv. Tomáše na období 2012 – 2017
navrhují tyto kandidáty:

Jméno a příjmení, bydliště

1.

2.

3.

4.

5.

6.

.....
Pro jmenování za člena ekonomické rady farnosti navrhuji tohoto kandidáta:

Jméno a příjmení, bydliště

1.

BYSTRÉ HLAVY

PRO
NEJMENŠÍ

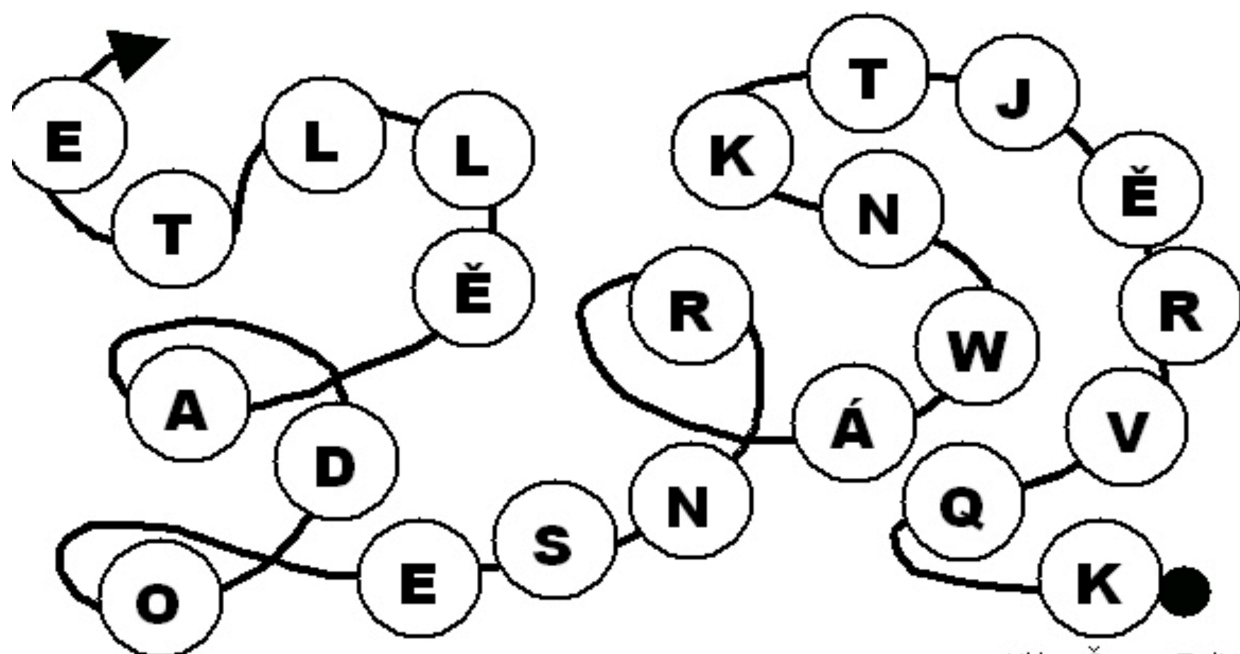
Najdi 12 rozdílů.

PRO STARŠÍ

_____ je neděle před Velikonocemi,
kdy si připomínáme Kristův příjezd do Jeruzaléma.

Vybarvi všechna lichá písmena; ta ti dají
tajenku; začni od puntíku.

Klára Špunt Zelinková

Velikonoce 2012 v kostele sv. Tomáše

Příležitost ke svátosti smíření ve Svatém týdnu bude od pondělí 2. 4. 2012 do středy 4. 4. 2012 vždy od 14 do 18 hodin.

Na Zelený čtvrtek (5. 4. 2012) a Velký pátek (6. 4. 2012) se bude zpovídat již jen od 14 do 16.30 hodin.

Během obřadů Svatého třídení se zpovídat nebude.

Mimo to je v našem kostele příležitost ke svátosti smíření také vždy během obvyklých bohoslužeb.

Zelený čtvrtek, (5. dubna 2012)

- ranní mše svatá odpadá
- v 9.00 hodin začíná v katedrále na Petrově Missa chrismatis, pontifikální mše svatá s obnovou kněžských slibů a žehnáním posvátných olejů
- v 17.30 hodin bude v našem kostele slavena mše svatá na památku Poslední večeře
- po skončení obřadů bude kostel otevřen pro soukromou adoraci „v Getsemanské zahradě“ do 20.00 hodin

Velký pátek, (6. dubna 2012)

- den přísného postu
- ranní mše svatá odpadá
- v 15.00 hodin bude v našem kostele pobožnost křížové cesty

- v 17.30 hodin začínají velkopáteční obřady (pašije, uctívání kříže, velkopáteční přímlyvy a svaté přijímání); zpívá Svatotomská gregoriánská schola
- po skončení obřadů bude až do 20.00 hodin příležitost k soukromé adoraci u kříže

Bílá sobota, (7. dubna 2012)

- ranní mše svatá odpadá
- kostel bude otevřen pro soukromou adoraci „u Božího hrobu“ od 9.00 do 16.00 hodin
- obřady velikonoční vigilie začínají ve 21.00 hodin žehnáním ohně na prostranství před kostelem (přineste si, prosíme, svíce opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, neděle velikonoční (8. dubna 2012)

- bohoslužby budou v obvyklém pořádku (7.45 latinská se zpěvem chorální scholy, 9.00 se zpěvem chrámového sboru, 11.00 a večer 19.30 hodin)
- na konci každé mše svaté bude tradiční žehnání pokrmů

Pondělí velikonoční, 9. dubna 2012

- bohoslužby budou podle obvyklého nedělního rozvrhu
- mši svatou v 9.00 hodin celebruje P. Petr Zelinka SDB